Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 239 TUESDAY, DECEMBER 16, 1997 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 16-го ГРУДНЯ 1997 р. Ч. 239 РІК CIV.

ЕМІҐРУВАТИ З УКРАЇНИ ДО ЗСА БУДЕ ЩЕ ВАЖЧЕ

Київ (Р.Р.). — Амбасада ЗСА в Україні повідомила, що від 19-го грудня 1997 року вступає в силу доповнення до американського іміграційного закону. Для обмеження приїзду імігрантів Конгрес запропонував накласти певні зобов'язання на тих, хто запрошує родину до ЗСА.

Американців, які запрошують свої родини, зобов'язують фінансово підтримувати прибулих протягом 10 років і виплатити державі гроші у випадку, якщо прибулі отримують велфер чи іншу допомогу.

Вводяться зміни і до порядку отримання американського громадянства. Запрошувати родини до ЗСА мають право особи, дохід яких становить не менше 20,000 дол. на рік.

Статус втікачів можуть отримати особи, які представлять неспростовні докази, що вони є жертвами переслідування.

Закон про вибори пропонують визнати неконституційним

Київ(Р.Р.). — Група депутатів Верховної Ради України звернулася до Конституційного суду з поданням про визнання неконституційним закону про вибори.

Цей закон готували дуже довго, а зміни до нього затверджено трохи послішом, оскільки часу для підготови до виборів залишалося дуже мало. Після ухвалення політичні партії дістали змогу збирати підписи й активно готувалися до виборів.

І ось 53 парламентаристи вирішили домагатися визнання закону про вибори неконституційним. Як пояснив голова фракції „Незалежні", Вадим Гетьман, у поданні до Конституційного суду на 18-ох сторінках депутати виклали аргументи щодо неконституційности 58-ох положень закону про вибори. Особливо тих, що стосуються прав і свобід громадян, які рівні перед законом під час виборчої кампанії.

На думку депутатів, закон не дає рівних прав для голосування за всіма 450 мандатами, як це передбачено Конституцією. Адже згідно з цим законом про вибори, половина депутатів обирається „анонімно", тобто за партійними списками. Крім того, закон передбачає, що на місце вибулого з парламенту депутата, обраного за партійними списками, прийде інший кандидат з того ж списку. А Конституція гарантує обрання до парламенту лише шляхом прямих виборів в округах.

Отож депутати пропонують три варіянти виходу із ситуації: внести необхідні зміни до закону або повернутися до мажоритарної системи виборів; внести зміни до Конституції України; продовжити уповноваження нинішнього парламенту.

Таким чином, створюється прецедент, коли результати виборів у багато-мандатних округах можна буде визнати недійсними.

О. Колінько говорила про свавілля

Київ(Р.Р.). — У п'ятницю, 12-го грудня, „Робітнича Газета" надрукувала інформацію про виступ заступника генерального прокурора України Ольги Колінько на нараді в Дніпропетровській обласній прокуратурі, у якій взяли участь також перший заступник голови Адміністрації Президента Володимир Яцуба, голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Віктор Забара. Було запрошено і голову Дніпропетровської Обласної Ради, депутата Верховної Ради Павла Лазаренка, але він прислав свого заступника.

О. Колінько розповіла про порушення, які виявила група фахівців з Генеральної прокуратури в ході півторамісячної перевірки господарської діяльности на Дніпропетровщині.

Оскільки в Дніпропетровській області майже два роки не було обласного прокурора, то групу фахівців післали туди лише для допомоги новопризначеному прокуророві области Олексієві Баганцю. Та в ході перевірки стану з прокурорським наглядом виявлено багато зловживань, особливо в питаннях приватизації. За словами О. Колінько, в області панує цілковите свавілля: 50 відсотків засобів перебуває в руках представників тіньової економіки; кредити, які беруться в банках, не повертають; майже 13,000 підприємств України тримають за кордоном 200 млн. гривень і серед цих підприємств багато з Дніпропетровщини, керівники державних підприємств здають у винайм приміщення комерційним підприємствам за великі гроші, але кладуть ці гроші до власної кишені. За це вони дозволяють комерційним компаніям безплатно користуватися електроенергією. Підприємства ж за електроенергію не платять.

Під час приватизації більшість об'єктів придбали одні й ті ж люди, при чому за дуже низьку ціну.

Не менше порушень виявлено і в податковій сфері, оскільки дуже багато підприємств безпідставно звільнено від сплати податків. Таких випадків є багато не лише в Дніпропетровській, але й в інших областях України, зазначила О. Колінько. Безліч порушень виявлено і на митниці, через яку контрабанда іде безперервно. Тут затримано 4,000 тонн тютюнових виробів, які контрабандно привозили на 134 літаках. Ще 900 тонн завезено в місто. За результатами перевірки внесено 21 кримінальну справу. В бюджет має бути повернено 7 млн. грн. А заборговані заробітки і пенсії все ще не виплачено.

Журналіст Віктор Нікітченко пише, що заступник генерального прокурора говорила дуже відверто, але так і не назвала ні одного прізвища. Тому політичні коментатори сприймають це як передвиборчі хвилі, які згодом вщухнуть і все залишиться без змін.

Раду Европи закликають до рішучих дій щодо України

Київ (УНІАР). — Перед початком поїздки спеціяльної делегації Ради Европи по Україні Українська Асоціяція „Міжнародна Амнестія" висловила глибоку стурбованість ситуацією щодо дотримання прав людини в Україні. Делегація, яка прибула в Україну 8-го грудня, має перевіряти те, як Україна виконує міжнародні зобов'язання, прийняті на себе при вступі до Ради Европи два роки тому.

„Міжнародна Амнестія" підкреслила, що за ці два роки Україна не виконала великої частини своїх міжнародних зобов'язань, зокрема, щодо негайного запровадження мораторію на страти з подальшим повним скасуванням смертної кари. За даними організації, не менше 13 осіб було страчено впродовж першої половини 1997 року, як мінімум 264 особи очікують страти у в'язницях України. Підписаний 5-го травня цього року першим заступником міністра закордонних справ Бутейком протокол ч. 6 до Европейської конвенції з захисту прав людини досі не подано для ратифікації у Верховну Раду. Дехто з вищих урядовців України не взяв на себе відповідальність публічно оголосити про факт існування розпорядження щодо негайного припинення виконання смертних вироків.

Попри напівофіційні натяки на те, що страти в Україні не виконуються, „Міжнародна Амнестія" продовжує отримувати твердження, що страти в

(Закінчення на стор. 4)

Ґарантують безпеку України

Київ(Р.Р.). — ДІНАУ-Укрінформ, покликаючись на амбасаду України в ЗСА, повідомляє, що у Вашінґтоні 5-го грудня відбулася зустріч на найвищому рівні представників ЗСА і Европейського союзу.

Сторони виступили зі спільною заявою, у якій гарантують свою підтримку України у плані збереження державного суверенітету, зміцнення демократії, захисту прав людини, реформування економіки та повної інтеграції у міжнародну громадськість.

Як сказано в документі, Україні стала головним отримувачем допомоги від ЗСА та ЕС. Зокрема, за шість років незалежности Україна отримала від ЕС 4.2 блн. екю (що дорівнює 4.6 блн. дол.), а ЗСА надали Україні 2.18 блн. дол.

ЗСА та ЕС задоволені міжнародними успіхами України у справі безпеки, а також прогресом демократичних процесів усередині України. Водночас вони закликають українських керівників посилити верховенство права, поліпшити судочинну і правну систему і розпочати ефективну боротьбу з корупцією та контрабандою. У свою чергу ЗСА та Европейський союз і далі підтримуватимуть утвердження принципів побудови в Україні демократичного суспільства.

На підтвердження цього ЗСА та ЕС зобов'язалися підтримувати українські пляни реструктуризації енергетичного сектора з метою перетворення його на ефективний, сталий та орієнтований на ринок; координувати відповідні програми, спрямовані на реформування державного управління; розвивати мале підприємництво та освіту.

Сторони зобов'язалися надавати Україні допомогу для виконання пляну закриття Чорнобильської Атомної Електростанції, допомагаючи збирати гроші на цю ціль.

Верховна Рада України конкретизувала закон про заступство

Київ(Р. Р.).— У середу, 10-го грудня, Верховна Рада України схвалила доповнення до закону про осіб, які тимчасово виконують обов'язки керівників.

Такими, наприклад, є виконуючий обов'язки генерального прокурора Олег Литвак та виконуючий обов'язки голови Фонду Державного Майна Володимир Лановий.

Ухвалений Верховною Радою закон передбачає, що тимчасово виконуючого обов'язки призначає Президент за згодою Верховної Ради, або Верховна Рада за представленням Президента.

Обов'язки звільненого державного керівника виконує тимчасово, але не більше одного місяця, його перший заступник, а якщо такого нема, то — заступник цього керівника, призначений Президентом за згодою парляменту, або парляментом за представленням Президента. Такий тимчасово виконуючий обов'язки є конституційно-легітимною особою.

Нову кандидатуру на пост керівника необхідно запропонувати для погодження не пізніше ніж через два тижні після звільнення попереднього. Якщо сторони не дійшли до згоди щодо цієї кандидатури, то наступну кандидатуру необхідно представити не пізніше, ніж через два тижні, а в цей час перший заступник або заступник продовжує тимчасово виконувати покладені на нього обов'язки, але знову не більше одного місяця. Тобто, якщо кандидатуру не погоджено з першого разу, то виконання тимчасово покладених обов'язків може бути продовжене до 60 днів.

Генеральна прокуратура просить позбавити суддю імунітету

Київ(Р.Р.). — Пресовий Центр Генеральної прокуратури України повідомив, що виконуючий обов'язки генерального прокурора Олег Литвак скерував до Верховної Ради подання про позбавлення імунітету судді Долинського міського суду Івано-Франківської області для притягнення його до відповідальности за статтею 168, частина 3 Кримінального кодексу України, тобто за отримання хабаря.

М. Олбрайт відвідала сім африканських країн

Вашінґтон. — Минулого тижня державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Меделин Олбрайт відвідала сім африканських держав — Етіопію, Уганду, Руанду, Республіку Конго, Анголю, Зімбабве і Південно-Африканську Республіку. ЗСА готові зробити все можливе, щоб розпочати нову сторінку у взаєминах з Африкою, — сказала М. Олбрайт, виступаючи в Адіс Абаба, етіопській столиці, в головному бюрі Організації африканської єдности.

Державний секретар запропонувала модель „нового партнерства" в інтересах африканців та американців, заснований на принципах демократії та економічного співробітництва, щоб швидше і повною мірою побороти спадщину „патерналізму минулого". На її думку, дотепер ЗСА і міжнародна спільнота в цілому не досить активно співпрацювали з Африкою, а тим часом континент дуже важливий під кожним оглядом. М. Олбрайт „особливо важливим" назвала центрально-африканський район Великих озер, оскільки він „може стабілізувати або дестабілізувати половину всього континенту, тобто може або стимулювати, або загальмувати економічний розвиток від Кампалі до Кейптавну".

Державний секретар повідомила, що Вашінґтон виділить 10 млн. дол. у фонд економічної відбудови Республіки Конго, а також допоможе Руанді, хоч конкретна сума буде залежати від Конгресу. Спеціяльно для створення ефективної і незалежної судової системи в країнах району Великих озер, зокрема на вишкіл керівних кадрів поліції і юстиції, Білий Дім пропонуватиме Конгресові

(Закінчення на стор. 4)

Іранський президент простягає дружню руку

Теґран, Іран. — Іранський президент Мохаммед Хатамі, в неділю, 14-го грудня, на першій пресовій конференції від часу своєї інавгурації минулого серпня, з примирливими словами звернувся в сторону ЗСА, заявляючи, що сподіється відновити переговори з американським народом, які було цілковито перервано в 1979 році під час ісламської революції.

Тон його слів на згаданій пресовій конференції був дуже інакшим від дотеперішніх заяв іранських державних керівників. Найперше він проголосив свою „велику повагу до американського народу" та з багато меншою гостротою критикував вашінґтонський уряд, який, за його словами, стояв на перешкоді переговорів можливого замирення між обидвома країнами. Він висловив свої сподівання, що американські політики вкороткі краще зрозуміють теперішню дійсність і підуть вперед, а тоді „у відповідний час він представить свої пропозиції американському народові". З висловів 55-річного М. Хатамі, котрий у травні значною більшістю голосів здобув перемогу над кандидатом пропонованим релігійним керівництвом країни, можна відчути бажання хоч би будь-яких контактів з Америкою, але він не дозволив собі на те щоб публічно заявитися за відновленням офіційних стосунків.

Американські офіційні чинники твердять, що ЗСА пильно стежать за будь-якими познаками зміни іранської позиції в сторону ЗСА, але навіть з перемогою відносно ліберального М. Хатамі покищо таких познак немає. Тому на думку речника Державного департаменту Джеймса Фолі, що слова іранського президента є конкретною офіційною пропозицією до дружніх розмов.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОДАРУНОК ДЛЯ МУЗЕЮ

ВІННИЦЯ. — Тут відзначено 70-річчя з дня заснування Меморіяльного Музею Михайла Коцюбинського. У цьому будинку над Південним Бугом народився і жив до 33-ох років М. Коцюбинський, а в листопаді 1927 року тут створено музей видатного українського письменника. На відзначенні 70-ої річниці відбулося вручення літературної премії ім. М. Коцюбинського за 1997 рік. Її отримав вінницький письменник і журналіст Іван Волошенюк. На врочистостях була присутня родина М. Коцюбинського — Михайлина Коцюбинська і Юрій Коцюбинський. Голова Вінницької обласної державної адміністрації Анатолій Матвієнко подарував музеєві рояль Шонденберга, випуску 1895 року. Дослідники-біографи стверджують, що саме цей рояль стояв у хаті Коцюбинських два роки, до переїзду родини в Чернігів у 1897 році. Рояль зберігся в інших людей і грає так само добре, як 102 роки тому.

БЕЗРОБІТТЯ

ЗАПОРІЖЖЯ. — В області на початок грудня зареєстровано 43,000 безробітних, що на 60 відс. більше, ніж минулого року. Скорочення на підприємствах і в організаціях триває, а знайти нову працю все важче. Адже в області на сьогодні є тільки 1,500 порожніх місць, тобто на одне робоче місце є 13 претендентів. Найважче в сільській місцевості, де на одне робоче місце претендує 110-160 осіб. Державний комітет статистики повідомив, що в Україні за 10 місяців 1997 року звернулися за допомогою у пошуках праці 883,700 людей, що на 1.4 раза більше, ніж минулого року. Статус безробітних отримали 589,200 осіб. Серед них 66.1 відс. жінок. Рівень безробітних в Україні становить 2.2 відсотка від усього працездатного населення.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧАЄ ПОЧАТОК СТАБІЛІЗАЦІЇ У 1998 РОЦІ

КИЇВ. — Виступаючи 11-го грудня на міжнародному семінарі „1998 рік — рік стабільности і зростання", організованому для національних та регіональних засобів масової інформації, Президент Леонід Кучма сказав, що наступного року можливий тільки початок економічної стабілізації. За його словами, сама стабілізація можлива за умов, передусім, формування реального бюджету. Відповідаючи на запитання про можливість розпуску парламенту, Л. Кучма зазначив, що для України є неприйнятним вислів „нема парламенту — нема проблем". „Ми маємо той законодавчий орган, який був історично логічним на цьому етапі, — зазначив Президент. —Хочу вас запевнити, що Президент ніколи не піде на неконституційні дії. Я виходжу з того. Цей парламент канув у минуле, і тому до цього треба ставитися спокійно".

УРЯД ПРИЙНЯВ ПРОГРАМУ РОЗВИТКУ ДОНЕЧЧИНИ

ДОНЕЦЬКЕ. — Після довшого обговорення учасники виїзного засідання Уряду ухвалили 11-го грудня програму, спрямовану на якнайшвидшу стабілізацію економічної, фінансово-банкової та соціяльної ситуації на Донеччині. Головуючий на засіданні прем'єр Валерій Пустовойтенко наголосив, що на Донеччині триває великий спад виробництва, а заборгованість за енергоносії є найбільшою в країні. Ці чинники, а також високий відсоток бартерних розрахунків, за його словами, економічно знекровлюють реґіон і державу. Борг у платних шахтарям сягнув 460 млн. гривень. В. Пустовойтенко зазначив, що він би не хотів, щоб область і надалі залишалась на останніх позиціях в Україні.

ВІДКРИТО ЦЕНТР БОЛГАРСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

БОЛГРАД, Одещина. — У місті врочисто відкрито обласний центр болгарської культури — перший в Україні. В області мешкає майже 170,000 етнічних болгарів. Найчисельніша громада — майже 50,000 осіб — в Болградському районі.

У СВІТІ

ЩЕ МИНУЛОГО ТИЖНЯ ІЗРАЇЛЬ сказав, що не може обіцяти сповнити вимогу Меделин Олбрайт, секретаря Державного департаменту ЗСА, зробити конкретні рішення в справі замирення до запропонованого нею речення — половини цього тижня середи, 17-го грудня. Асистент Беньяміна Нетаняґу заявив, що прем'єр-міністер зустрінеться того дня з М. Олбрайт, але йому потрібно буде більше часу для того щоб докладно продискутувати з кабінетом остаточний погляд Ізраїля щодо мирової угоди з палестинцями. Зустрівшися минулого тижня в Европі окремо з Б. Нетаняґу та провідником палестинців Ясіром Арафатом державний секретар ЗСА зазначила, що обидва мусять зробити певні рішення поки вона знову зустрінеться з ними цього тижня.

КОЛИ БІЛЬШЕ ЯК РІК ТОМУ, на зустрічі у Ватикані Папа Іван Павло II попросив кубинського диктатора Фіделя Кастра про різдвяний дарунок — повернути 25-го грудня до календаря публічних свят, то відповіді досі не одержав. Енріке Гонзалєс, речник кубинської амбасади у Ватикані на пов'язані з цією справою питання репортерів засобів масової інформації сказав, що відповіді на це не має та підкреслив, що „не може знати чи таке прохання Папи стане дійсністю, бо воно є політичним питанням і буде вирішуватися на найвищому рівні". Папа Іван Павло II плянує відвідати Кубу наступного місяця і дехто сподіється, що як жест доброї волі зі свого боку з нагоди цих відвідин Ф. Кастро здійснить його прохання.

В АМЕРИЦІ

У П'ЯТНИЦЮ 12-ГО ГРУДНЯ, сенатор Едвард Кеннеді представив плян демократів на 1898 рік, у який включено нові почини щодо публічної освіти, а також спробу вимагати від усіх працедавців оплачувати частинно медичне забезпечення своїх працівників. У свій промові, котру приготовив на виступ у Крайовому пресовому клюбі Е.Кеннеді, сенатор-демократ з Массачусетс зазначив, що має намір наступного місяця запропонувати законопроєкт, який вимагатиме від усіх підприємств допомоги оплачувати медичне забезпечення працівників і їхніх родин. Він також пропонуватиме збільшити впродовж наступних 10-ох років кількість учителів у публічних школах на додаткових 100,000 осіб.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 11-ГО ГРУДНЯ, в 10:30 год. вранці на відомому Арлінґтонському національному цвинтарі група грабарів без будь-якого розголосу викопали тіло колишнього американського амбасадора до Швайцарії Леррі Лорренса, і разом з викарбуваними словами брехні на гранітному нагробнику забрали кудись для перепоховання. Справа в тому, що коли республіканці досліджували всякі мнимі закиди щодо фінансових переступлень демократів, пов'язаних з перевиборами президента Билла Клінтона, одним із таких закидів було, що за великі пожертви було дозволено незаслуженим людям бути похованими на геройському смертю освяченому військовому цвинтарі в Арлінґтоні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Дипломатичні тріюмфи Ірану

Коротко після закінчення воєнних дій в околицях Перської затоки у 1991 році, коли ЗСА зі своїми західніми та арабськими союзниками успішно звільнили Кувайт від іракських загарбників, Іран розпочав свої дипломатичні залицяння, щоб здобути для себе прихильність у світі, а зокрема серед ісламських народів. Всі його дотеперішні заходи не були надто успішними, бо навіть релігійні одновірці не довіряли Іранові та постійно турбувалися своєю долею в тіні зросту іранської військової потужности та його плянів на майбутнє.

Тому коли у вівторок, 9-го грудня, на вершинну конференцію-зустріч ісламських народів до Теграну, столиці Ірану, з'їхалося понад 30 керівників держав на чолі з престолонаслідником Савдійської Арабії принцом Абдуллою та емірами Кувайту і Катару, то це стало справді найбільшим дипломатичним тріюмфом Ірану від часу революції 1979 року.

Ця численна присутність керівників ісламських держав на зустрічі у Теграні є помітним контрастом до минуломісячної, спонзорованої Америкою в Катарі конференції економічної співпраці на Близькому Сході. Більшість арабських країн збойкотували катарську конференцію, протестуючи в цей спосіб проти неспроможности чи неохоти ЗСА вплинути якось на Ізраїль, щоб пішов на поступки палестинцям. Тим часом Іран кількісну участь на зустрічі використовує як доказ свого повернення до гурту, після 18-річної ізоляції, коли його фундаменталістська революція нагнала страху не одному шейхові, королеві чи емірові на Близькому Сході.

У той самий час, як зовнішні стосунки Ірану поліпшуються, його проблеми внутрішнього неспокою зростають. Хоч під час згаданої вершинної ісламської конференції протилежні фракції дотримувались тимчасового політичного замирення, та насправді вперше можна було завважити оту спадщину, котру революція залишила в Ірані — це поділ уряду — між головним релігійним лідером і народом обраним президентом і парляментом.

Вибір минулого травня, значною більшістю громадськости, відносно ліберального Мохаммеда Хатамі президентом країни ще більше показав те, що народ не є вдоволений строгою ілямською владою. Зрозумівши цю концепцію, релігійне керівництво країни вирішило негайно цьому протидіяти, вживаючи відомих насильницько-пропагандивних методів для усунення будь-яких інакодумців. Хоч М. Хатамі був обраний на президента 70 відсотками голосуючих і зібрав довкруги себе порівняно ліберально-молодий кабінет, включно з трьома жінками, та дещо злагіднив цензуру преси і фільмів , деякі іранці вважають, що він зробив надто мало. Закордонні науковці міркують, що спроби зменшити владу релігійного лідера було зашвидко закинено у глибину „старої скрині", а ще інші уважають, що бажані зміни в Ірані проходять радше на словах, а не посправжньому в ділах. Все це, однак, не зупиняє іранців спонтанно домагатися деяких змін і навіть з успіхом, але це не втихомирює того внутрішнього неспокою, що його вже відчувається в Ірані.

Одначе всі ці внутрішні заворушення, сподівання та намагання поновити своє місце, принаймні хоча б тільки серед ісламських країн, починають втрачати свої можливості, коли слово забрав головний лідер країни аятолла Алі Хаменеї та переконував своїх гостей у тому, що небезпекою для їхніх країн не є його ісламський уряд, а ЗСА та їхня військова присутність у Перській затоці. Такі думки напевно до деякої міри збентежили савдійців і інших керівників країн Перської затоки, котрі від часу іранської революції у 1979 році є дальше не надто певними щодо намірів Ірану, тому безпеку своїх країн віддали в опіку ЗСА. Це також мусіло дещо занепокоїти Єгипет і Йорданію, котрі, підписуючи замирення з Ізраїлем, значно зміцнили свої зв'язки з Америкою. Хоч іранський президент намагався опісля дещо злагіднити вислови аятоли А. Хаменеї, то його заходи не зуміли затушувати сказаного.

Все ж таки ЗСА мусять бути настороженими, бо іранські покищо мінімальні тріюмфи можуть стати небезпечними та створювати ще більші комплікації у спробах замирення на Близькому Сході.

Олександер Серафин

ПІДПРИЄМНИЦТВО У СХІДНІЙ ЕВРОПІ

Вести тепер підприємство у Східній Европі, загально говорячи, є багато легше, ніж п'ять років тому, на підставі огляду лондонського „Економіста". Непередбаченість, приниження, недостачі, зволікання і проста безлуздість, які впливали на щоденне життя, ще повторюються, але рідше.

Всі східньоевопейські країни страждали під диктатурою і центральним плянуванням — деякі терпіли більше, ніж інші. Як швидко вони зможуть інтеґрувати себе у світову економіку, залежатиме від того, як довго вони були відкокремлені від демократичного капіталістичного світу. Наприклад, Словенія — найбагатша з колишніх комуністичних країн — займає місце на одному екстремі, а на протилежній стороні можна побачити Україну

Другим головним чинником життєздатности післякомуністичних економік є державна політика стосовно трьох головних трансформаційних завдань: лібералізації, стабілізації і приватизації.

Лібералізація цін і виміни інвесторів валюти є конечні дії. Надійно реґульовані ринки капіталу ваблять інвесторів, а фінансова анархія їх стримує. Також інфляція мусить бути приборкана. Корупція і нестабільність державних урядів стають руйнуючими чинниками.

Одначе, деякі країни Східньої Европи розвиваються, не маючи контролі над інфляцією; інші, з низькою інфляцією, не зовсім просперують. Польща, наприклад, страждаючи він некомпенентної державної бюрократії, має досить активний приватний сектор. Протилежна ситуація існує в Чеській Республіці.

Після краху комунізму західні інвестори побоювалися, що злі звички, неґативне наставлення до праці, набуті під комунізмом, заберуть життя цілого покоління, щоб їх виправити. І також те, що робітники, звиклі до старої технології, не зможуть пристосуватися до модерних засобів виробництва. Їхні побоювання не здійснилися.

Продукування у нових фабриках з західнім менаджментом і добре вишколеними та високо платними робітниками тепер відповідає західнім нормам. Цей досвід стосується, зокрема, автомобільної промисловости. Наприклад, чеської фірми „Шкода", яка виробляє моделі авт „Октавія".

Самозрозуміло, кошти виробу набагато нижчі, ніж в Західній Европі, — наприклад, четвертина еспанських. Нижчими також є видатки на адміністрацію, транспоратацію та обслуговування. Чужоземні інвестори сподіваються ще більшого прибутку навіть тоді, коли платня наблизиться до західнього рівня. Чужі фірми звичайно платять більше і їхні фабрики дотримуються вищих екологічних стандартів в аспекті охорони довкілля.

Загальний рівень чужоземних інвестицій у Центральній і Східній Европі є ще низький. Збірний валовий національний продукт (ВНП) реґіону Европи — 358 блн. дол. на 120 млн. населення — притягнув лише 46 блн. дол. закородних інвестицій протягом минулих шести років. Відношення інвестицій до ВНП в країнах, що розвиваються, є набагато краще.

Публічна опінія стосовно чужого капіталу є досить насторожена у багатьох країнах Східньої Европи. Існує занепокоєння, що чужий менаджмент виявиться байдужим до місцевих соціяльних проблем. Часто чужі власники звільнять багато робітників, хоч пізніше приймають нових. Вони також дискримінують місцевих постачальників. Вважається і, мабуть, не без підстав, що зі спеціяльних полегшень для чужинців не користають місцеві фірми.

В парі з чужими фірмами постають льокальні. Наприклад, в Польщі з кінцем 1989 року індустріяльна продукція приватних місцевих підприємств становила 16 відс. брутто продажу, а в 1995 році вже 45 відс. Малі фірми звичайно зменшують суму свого обігу в офіційних звітах, тобто дійсний стан їхнього обігу є дещо більший.

Офіційна статистика вказує, що економічно Центральна Европа є тепер на тому рівні, на якому вона була в 1989 році. Одначе, статистика вводить в обман. Дійсно, Центральна Европа є тепер продуктивніша, ніж будь-коли за комуністичних часів, коли значна частина виробництва була економічно неефективна. Також підприємства часто „перевиконували пляни", щоб задовільнити Москву; тепер їх зменшують, щоб уникнути податків, або продати вироби за готівку і використати її на інші цілі.

Крім цієї „сірої" економіки, існує широкий „чорний ринок", про який офіційна статистика мовчить. Ніхто не знає його дійсної економічної вартости. Польський економіст Ян Вінєцкі вважає, що в деяких східньоевропейських країнах нелеґальне виробництво становить 30 відс. ВНП.

З часом східньоевропейці стануть більш динамічними і матимуть дешевші товари, ніж на Заході. Ті, що не зуміють пристосуватися — публічні обслуги, тяжка промисловість, монопольні підприємства громадського користування — залишаться у своєму „пляновому минулому".

Деякі країни Східньої Европи швидко доганяють Захід. Вони мають кращі державні уряди, ніж Греція чи Італія. Їхній ринок праці є кращий від еспанського, податки нижчі від бельґійських, і школи кращі, ніж у Великобританії.

Проблеми східньоевропейських країн — нерухомий робочий ринок, високі податки, негнучкі управителі, пенсії понад спроможність — є подібні до тих, що турбують багату Західню Европу, і в цьому вони не є одинокі.

Ігор Лесик

Календарні дивовижі

Вимірювання часу і визначення його у формі календаря натрапляло в історії людства на поважні труднощі. Ідеальний календарний рік повинен би бути такої самої довжини, як соняшний рік. Кожного разу земля мала б знайтись у відношенні до сонця у тому самому місці і в такий сам день, як попереднього року. Календар на такій основі мав би мати 365 днів, 5 годин, 48 мінут і 46 секунд. Довжина місяців, залежна від руху місяця, ніколи не була точно визначена. Дні залежали від оберту землі навколо своєї осі. Єгиптяни вибрали 24-годинний день.

Вавилонський калантар був поділений на 12 місяців (шість місяців по 29 днів, а шість — по 30 днів), цілий рік мав 354 днів. Пізніше вавилонці відкрили, що 235 місячних місяців покриваються з 19-ма соняшними роками. Отже, біля 380 року до Різдва Христового вавилонці рішили, що перших сім років з групи 19-ти років матимуть 13 місяців, замість 12.

Коли Юлій Цезар прийшов у 63 році до Р. Х. до влади, у римському календарі панувала дійсна „анархія". Наприклад, зимові місяці припадали на осінь. В тих часах влада то вкорочувала, то продовжувала календар — залежно від того, чи треба було комусь продовжити урядування, чи ні. Щоб вийти з хаосу, Ю. Цезар, за порадою египетського астронома Сосігена, викинув усякі „хронологічні" таблиці на сміття і, щоб зрівнятися з сонцем, впровадив один рік: „рік хаосу", який мав 445 днів. Після цього „року" кожний четвертий рік повинен мати 366 днів, а всі інші по 365 днів. Але сонце дальше не йшло з календарем. У 1582 році Папа Григорій XIII завважив, що календар випереджував справжній час на 11 днів і тому, щоб виправити помилку, він проголосив, що після 4-го жовтня прийде день 15-го жовтня. Вийшов цікавий парадокс, бо 4-го жовтня померла св. Тереза і була похована наступного дня, проте між її смертю і похороном минуло 11 днів... Хоч григоріянський календар був відносно найкращим виміром часу, католицькі країни не поспішали із веденням його в життя: Англія і американські колонії прийняли його у 1752 році, Швеція — у 1753 році, Росія — у 1918 році, Греція — у 1923 році.

Одночасне існування різних календарів було причиною багатьох недоречностей. Наприклад, королева Єлисавета померла 24-го березня 1603 року. А за старим календарем Англії Єлисавате вмерла 24-го березня 1602 року. У Франції, де діяв григоріянський календар, записали її смерть на 3-го квітня 1603 року. Цікавий був французький революційний календар (заведений 1793 року). Він складався з 12 місяців по 30 днів. Доповнювали їх 5 днів, які не належали до жодного місяця. Цей календар протримався у Франції до 1806 року.

У моїх дослідах над календарями я натрапив на значні протиріччя. В дійсності історикам досьогодні не вдалося знайти математичної логіки у вимірюванні часу давніми ученими. У Єрусалимі 1-го січня 2000 року буде визначений як „Тебет" 5760 року, у буддистів — 2544 року, в Індії — 1921 року, у мусулман — 2544 року. У VI ст. по нар. Христа теолог Діонизій запропонував, щоб календар починати від народження Христа, яке сталось у 28-му році панування цісаря Августа. Але Діонизій зробив помилку на 4 роки, так що 2000 рік повинен би дійсно бути у..... 1996 році.!

До труднощів у визначенні проміжків часу треба ще додати цілий калейдоскоп числових систем. В Африці основою числення було 7 чисел, у Новій Зеляндії — 11, у вавилонців — 60, в культурі Мая у середній Америці

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Климик,
Івано-Франківське

Мученики біля амбасади

Поїзд Івано-Франківське—Київ 20-го листопада ц. р. прибув до головного двірця нашої столиці згідно з розписом о 6-ій год. 35 хвилин. Того дня безперервно аж до полудня падав густий моркий сніг. Швидко здавши валізку до автоматичної скриньки збереження, я вийшов на площу біля станції, замовив таксі і вже засніженими вулицями Києва їхав до американської амбасади, щоб вирішити питання одержання візи на в'їзд до ЗСА.

По приїзді на вулицю Юрія Коцюбинського ч. 10 мене вразило гнітюче видовище: від воріт амбасади до вулиці Некрасова і далі стояло приблизно 250 наших громадян, хто під парасолею, а хто забув її або не розраховував на таку погоду, то стояв просто неба. Вони стояли мовчки, як приречені, чекаючи початку праці амбасади і того часу, коли кожного з них викличуть і пропустять за ті заповітні ворота. Став і я в чергу на вулиці Некрасова, а люди все підходили і підходили, ставали в чергу і незабаром її всього було коло 300 осіб.

Десь по дев'ятій годині пройшовся вздовж черги охоронник з амбасади, накричав на людей, котрі вийшли поза загороду і стояли на тротуарі, нагукав і на тих, котрі стояли на вулиці Некрасова, щоб вони звільнили тротуар і дали можливість киянам проходити.

Нарешті о пів на десяту один з охоронців виніс до людей блянки анкет і під густим мокрим снігом почав їх роздавати. Однак ніяких елементарних умов для людей не створено, отож частина присутніх тут же під парасолями на папках або на спинах друзів чи сусідів у черзі почали працювати з анкетами, інші розійшлися в під'їзди сусідніх будинків і там на сходах, на підвіконниках, а то просто на колінах почали виповнювати анкети. Жителі тих будинків і службовці установ почали проявляти невдоволення тим, що люди заваджають їм входити і виходити та нормально працювати. Пізніше почалась масова гонитва людей з анкетами з під'їздів на вулиці.

А в цей час один з працівників амбасади разом з охоронцем вийшли до людей в черзі, швидко, бо падав сніг, зібрали закордонні пашпорти і зникли за воротами амбасади, але від тих людей, котрі розійшлися по під'їздах, щоб заповнити анкети, вже ні охоронці, ні працівники амбасади пашпотрів не приймали, хоч люди їх благали. Таким чином якщо хтось приїхав з Харківщини чи з Закарпаття, з Волині чи з Донеччини чи будь-якої іншої области, він день або більше втратив, відповідно збільшуючи видатки на готель, харчування тощо.

З горем і бідою люди позаповнювали анкети і далі в напруженні чекали початку викликів до амбасади. Дійсно, по десятій охоронники з пачками пашпортів в руках почали вигукувати прізвища перших кандидатів на розмову, але при цьому кожного попереджали, що при відсутності у людини 20 дол. без здачі і заповненої анкети ніхто за ворота амбасади не пройде, крім того при появності у людини в течці чи торбі продуктів харчування також вхід за ворота буде заборонений. Тому частина людей, яких викликали охоронники, повикидали остатки харчів.

Поволі черга почала рухатись, але так як охоронці не дуже силкувались вигукувати прізвища людей, то деякі з них прийшли ближче до воріт, вийшовши поза загороду. В цей момент чомусь вийшов на тротуар до людей молодий, темношкірий працівник амбасади і прикликавши до себе охоронця, почав висловлювати своє незадоволення тим, що люди стоять не за загородою, а близько до воріт та тротуару. Обоє вони почали командувати, щоб люди зайшли за загороду і звільнили тротуар, але один старший чоловік стояв трохи далі від працівника амбасади, спершись рукою на загороду і не поспішав заходити за загороду. Темношкірий покликав кивком пальця до себе цього чоловіка, але останній не побажав іти до нього. Тоді розгніваний темношкірий покликав до себе охоронця і наказав йому виставити бідолаху на протилежний бік вулиці, що і зробив охоронець.

Порядок наведено, охоронці далі вигукували прізвища людей, вимагали від кожного показати 20 дол. і виповнену анкету і пропускали за ворота. Одержавши свій пашпорт від охоронця, людина знову під відкритим небом займала другу чергу, щоб пройти через пропускник на предмет виявлення зброї подібно як на летовищах.

Пройшовши другу чергу, людина проходила у приміщення, де платила в касу 20 дол., одержувала посвідку і по вказівці охоронця займала третю чергу на розмову з одним із працівників амбасади Я особисто зайшов в приміщення для розмови рівно о 12-ій год., вистоявши під мокрим снігом п'ять годин Ввесь верхній одяг на мені, як і на інших людях, був мокрий і з нього на підлогу падали краплі води, тому вся підлога в

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Д-р Тамара Булат

Концерт здійснених задумів

I

Коли він, Роман Савицький, змушений був залишити рідний Львів, то взяв із собою три важливі сутності свого „Я". Перше: свої статті і рецензії, куди одні за одними вкладав думки, почуття, підходи до розгадки феномену музичного мистецтва. Друге: фотографії людей, які були для нього „суспільною біосферою" його оточення. Третє було не матеріяльне: ідея незнищенности музики, зумовлена притягальною силою прекрасного. Саме ця ідея проросла і ствердила свою життєспроможність на чужому підґрунті Все інше залишилося для історії.

Задум продовжити в Америці освітню традицію Музичного Інституту імені М. Лисенка у Львові виглядав парадоксально сміливим і фантастично безперспективним. Роман Савицький і його однодумці виявилися ідеалістами з неоцінимою інвестицією. 45 років існує їхня „рухомість" — Український Музичний Інститут Америки. Доходячи півстоліття свого існування, ця інституція, як виглядає, набуває не лише динаміки саморозвитку, а й якісно нових зв'язків з Україною. Це підтвердив концерт, що відбувся в Українському Народному Домі в Ню Йорку 23-го листопада 1997 року, і був присвячений 45-літньому ювілею УМІ та 25-літтю вокального ансамблю „Промінь".

Музиканти старшого, середнього і молодшого поколінь взяли участь у концерті, де виконували твори різних композиторів, з перевагою української музики. Слухачів і виконавців єднало розуміння мови музики, а ще — усвідомлення вагомости зробленого і почуття вдячности людям, які вміли думати категоріями майбутнього.

З коротким привітальним словом виступила президент УМІА професор Дарія Гординська-Каранович, яка свого часу закінчила консерваторний курс як піяністка у Василя Барвінського у Вищому Музичному Інституті імені М. Лисенка у Львові. Вона відзначила ролю інституту для української громади, згадала про його авторитет серед американських музик, наголосила на творчих досягненнях вчителів і студентів, які грають на різних інструментах, а концертуючи, поширюють українську музику. Сама нерозривно пов'язана з діяльністю інституту, віддана йому всією душею, Д. Гординська-Каранович подякувала громаді за моральну і матеріяльну підтримку УМІА.

Ведуча урочистої частини вечора, заступник голови Нюйоркського відділу УМІА Оксана Харук Боднар надала наступне слово дочці видатного нашого композитора і диригента Миколи Колесси Харитина Колесса є професором Вищого Державного Музичного Інституту імені М. Лисенка у Львові, завідує катедрою альта, арфи, віолончелі і контабасу. Вона брала участь у ювілейних концертах Миколи Колесси, які влаштовував УМІА в 1994 році у престижевих залях ЗСА і Канади. Відтоді професор стала однією з тих музик, які уособлюють творчі й особисті контакти фахівців України й діяспори. Звертаючись у своєму вітальному слові до колег з УМІ, Харитина Колесса від імені ректорату і викладачів названого вище львівського музичного закладу передала поздоровлення з ювілеєм. „Подиву гідне для нас, українців з України, — сказала вона схвильовано, — є те, з якою любов'ю й ентузіязмом Ви пропаґуєте серед американської публіки українську музику". Запрошуючи УМІ до співпраці, вона наголосила, що кожна цікава пропозиція буде розглянута з ентузіязмом.

Слідом наспіло вітання від ректора Національної Музичної Академії України ім. П. І. Чайковського академіка Академії мистецтв України Олега Тимошенка. Його зачитала музикознавець Оксана Лиховид. „Ваша творчість, — як було відзначено в ювілейному привіті УМІ, — є достойним внеском у духовну скарбницю нашого народу — незважаючи на відстані, океани і кордони".

Ювілейний концерт відкрив Андрій Добрянський, мол., — син відомого співака Метрополітальної Опери А. Добрянського. Піяніст вдумливо і технічно вправно заграв „Революційний етюд" Ф. Шопена та етюд В. Косенка. Два роки тому він закінчив УМІ в клясі відомого піяніста Томи Гринькова.

Фортепіянові точки першого відділу програми йшли по лінії ускладнених творів Нестора Нижанківського. Д-р Марта Мачай-Кокс, випускниця кляси Меланії Байлової, виконала „Інтермеццо", а віртуозно наснажені „Варіяції на українську тему" фа-дієз мінор заграв Тома Гриньків. Т. Гриньків є головою Нюйоркського відділу УМІ, з ініціятиви якого відбулося відзначення 45-ліття інституту, і безвідмовним учасником важливих українських концертів.

Закінчення буде

Мученики...

(Закінчення зі стор. 2)

приміщенні була вкрита тонким шаром води.

Дочекавшись, коли охоронець вкаже до якого працівника амбасади йти, людина підходила до вікна, за яким сидів працівник, подавала в щілину свої документи і в присутності всієї черги мусіла давати відповіді на будь-які запитання працівника, так що все це чули присутні і про якісь особисті таємниці, чи інтимні справи годі й говорити, що ставило людину в ніякове і принизливе становище. По закінченні розмови документи переглядали інші працівники амбасади, від котрих залежало одержання дозволу на видачу візи і через декілька хвилин людині давали відповідь.

Мені видали стандартне видруковане відмовлення, мотивуючи тим, що я є потенційним іміґрантом. Та не встиг я прочитати перші рядки відмови, як охоронець випровадив мене з приміщення, а коли я за дверима хотів розпочати знову читати, другий охоронець наказав мені залишити двір амбасади, щоб я не заваджав іншим людям. Так лише за воротами амбасади я зміг познайомитись зі змістом відмови.

Та я зовсім не гнівався на працівників амбасади за те, що не видали мені візу, це їх право і вони знають що роблять, але мені, як і багатьом іншим людям, залишиться в пам'яті та зверхність і неповага, байдужість і формалістика, які працівники амбасади демонструють при перевірці наших громадян.

Поперше, амбасада на чолі в Вілліямом Грін-Міллером не створила елементарних умов для наших громадян і вони змушені в холод і спеку, в дощ і вітер вистоювати годинами під відкритим небом. Невже для того, щоб зібрати з легких конструкцій залю-почекальню на 200-300 осіб, щоб там було декілька столиків і туалети, потрібно мільйони? Адже лише за той день 20-го листопада амбасада зібрала з відвідувачів до 6,000 дол., а скільки збирається за рік?

Подруге, всі охоронці і майже всі працівники амбасади, котрі приймають людей на видачу віз, розмовляють і задають питання російською мовою, хоч їм відомо, що державна мова в Україні — українська. Це відкрита неповага до держави і її громадян. Майбутнім відвідувачам американської амбасади потрібно забезпечитись великим терпінням, грішми, харчами і медикаментами, тому що розгляд їхніх заяв може розтягнутися на декілька днів. Тут покищо ви не знайдете поблизу їдальні чи кафе, аптеку і туалет.

Якщо ви вирушите в дорогу до амбасади ЗСА в холодну пору року і вам доведеться вистоювати годинами просто неба, то тепло одягніться і тепло взуйтесь, бо якщо застудитесь, то невідомо чи потрібна буде вам та очікувана віза.

Якщо ж припаде ваша подорож до амбасади ЗСА влітку, то не забудьте взяти з собою воду і ліки, особливо це стосується старших людей, бо під спекотним сонцем вам може стати погано, або, не дай Боже, ви втратите свідомість, то хоч такі ж відвідувачі як і ви дадуть вам води з ліками, щоб привести вас до тями і щоб ви були здатні вистояти до кінця, бо розраховувати чи сподіватись на турботу і увагу до вас з боку працівників амбасади — марна справа. Така покищо дійсність.

Можливо, колись Президент України і його Уряд згадають і про своїх співвітчизників, не як про виборців, щоб їх в черговий раз використати у виборах, а згадають про їх повсякенні потреби, про створення для них необхідних умов навіть в таких випадках, як відвідини чужинецьких амбасад. Можливо, й американці, як заповзяті борці за права і свободу людей у всьому світі, теж на практиці доведуть про те, що вони поважають українців, розмовляють з ними їх рідною мовою, що ставляться до них, як до рівних, не задають в анкетах образливих запитань таких як: чи є ви психічно хворий, колишній в'язень, терорист, наркоман, контрабандист, расист і т. п., не триматимуть українців годинами під відкритим небом в холод і спеку, а створять українським відвідувачам такі умови, як для самих себе.

Громадяни України надіються на краще, бо надія вмирає останньою.

МИНУЛОГО ВІВТІРКА, 9-ГО ГРУДНЯ, у знаному мехіканському курортному місті Акапулько невідомі озброєні злочинці серед білого дня схопили з авта американського громадянина. Як повідомила місцева поліція, Вінсент Карруззa, керівник найбільшого готелю „Акапулько Прінцесс“, був схоплений дев'ятьма в чорне зодягненими озброєними злочинцями. Місцева поліція намагалася дігнати авта злочинців і у перестрілці з ними загинув один поліціянт, а другий був важко поранений, злочинці зі схопленим американцем втікли. Схоплення В. Карруззa виглядає на відкупний тероризм, що разом з іншими злочинствами значно збільшилися в останніх трьох роках у Мехіко. Справи так погіршились, що цього тижна Мехіканська адвокатська палата звернулася з проханням до президента Ернеста Зеддільйо оголосити надзвичайний стан, бо це дозволить йому відкинути більшість законних прав для осіб, зловлених на злочинах схоплення для викупу, грабування зі зброєю чи інші організовані злочинства.

ЗУАДК

ЗВІТУЄ ЗА ПОЖЕРТВИ НА КУПНО ОКУЛЯРІВ ДІТЯМ В УКРАЇНІ

В червні ц. р. Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) інформувала українську громаду на сторінках нашої преси („Свобода", „Америка" і „Національна Трибуна") про критичний стан сиріт і бездомних дітей, які перебувають в інтернатах і сиротинцях України. А причиною того стану є не відповідне харчування, брак вітамінів, загальні недостатки країни, а ще більшою причиною була й дальше є Чорнобильська аварія, що зір дітей зазнав великих ушкоджень. Багато дітей є незрячих, але більшість є тих, яким можна помогти через придбання їм окулярів. На жаль держава в сучасній ситуації неспроможна того виконати.

Згідно даних Міністерств Освіти і Здоров'я, у 27-ми областях України є понад 130.000 дітей із вадами зору. І тому, щоби бодай частинно рятувати нещасних дітей, а знаємо, що ЗІР Є НАЙБІЛЬШИМ СКАРБОМ ЛЮДИНИ, то ЗУАДК рішив взяти під опіку на початок 10 областей, які нараховують 10.000 дітей, що потребують окуляри, а саме: Чернігівську, Сумську, Житомирську, Винницьку, Волинську, Закарпатську, Чернівецьку, Запоріжку, Миколаївську і Кіровоградську.

Слід згадати, що інформації про дітей, які перебувають в інтернатах і сиротинцях зібрав д-р Іван Карк, полковник емерит американської армії, українського роду, який є екзекутивним директором: Комітету Допомоги Українським Сиротам і дітям без батьківської опіки. Д-р Іван Карк від довшого часу співпрацює із ЗУАДК-ом і тому був уповноважений підписати контракт з фабрикою окулярів в Ізимі біля Харкова в ціні 5.00 долярів за пару, що становить загальну суму 50.000 долярів.

Щоби покрити кошти купна окулярів, ЗУАДК звернувся з проханням про пожертви до патріотичної української громади ЗСА, а також українських банків-щадниць про пожертви на цю ціль. В заклику-апелі було сказано, що імена всіх жертводавців будуть поміщені на сторінках „Свободи". Тому із щиросердечною подякою подаємо імена жертодавців, організацій й осіб, що збирали на збіркові листи, а саме:

I
ЖЕРТВОДАВЦІ
НА ОКУЛЯРИ ДЛЯ СИРІТ — БЕЗДОМНИХ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

	5.000.00 дол	Н. Н., Горшам, Па.;
	3.000.00	Ірина Яворська, Філядельфія;
по	1.000.00	Український Банк СУМА, Йонкерс, Н. Й., Український Народний Союз, Філядельфійська Округа, Український Банк Самопоміч Н.Й.
по	500.00	Український Допомоговий Комітет, Рочестер, Н. Й., Микола Пилак, Юрій Руденський, Н. Й., Євген Кулик, Рочестер, Н. Й., Бойд Коваль, Арлінгтон, Ва.
	[illegible]	Стефан Рожок, Філядельфія, Па.
	[illegible]	Самопоміч, Нюарк, Н. Й.
по	[illegible]	Український Конґресовий Комітет, Нешенік, Н. Дж., Нестор Варетюк, Монтвілл, Н. Дж.
по	100.00	Ярослав Пастушенко, Н. Й., Борис Ґалаган, Н. Й., Петро Когулка, Бруклин, Н. Й., Володимир Іваськів, Арлінгтон, Вір., Терентій і Паранія Єзерський, Парма, Огайо, Ярослав Івахів, Нешенік, Н. Дж., Христя і Богдан Сеник, Ярді, Па., Стефан і Катерина Качмарські, Порт Шарлотте, Фла., Теодор Трусевич, Дентон, Тексас, Отець Богдан і Мирослава Скасків, Воррен, Миш., д-р Євген Петрівський, Болдер, Коль., Іван Дубіл, Філядельфія, Па., Василь Пастушок, Свартмор, Па., Іван Решетар, Сітл, Вайомінг, Марк Сидорак, Порт Вашінгтон, Н. Й., Ярослава Сидорак, Н. Й., Родина Миколая Пришляка, Дженкінтавн, Па., Христя Плута, Валінгфорд, Па., Іван Момот, Честер, Па., Родина Богдана Качор, Н. Й., Богдан Козак, Колюмбус, Мериленд, Петро Мірчук, Філядельфія, Па., д-р Миколай Дейчаківський, Бреквілл, Огайо, д-р Мирослав і д-р Лариса Кий, Валінгфорд, Па., Володимир Чепіжак, Овкгирст, Н. Дж., Сидір Тимяк, Пітсбург, Па. Володимир Білик, Джерзі Сіті, Н. Дж., Ірина Зінич, Балвін, Масс., Йосип Сеник, Гелфорд, Ва., родина Володимира Прокопів, Віпспорт, Н.Й
по	50.00	Родина Остапа Захарків, Рочестер, Н. Й., Софія Шашкевич, Торренс, Каліфорнія, Михайло Нагірний, Флінт, Миш., Родина Володимира Брунеса, Воррен, Миш., Василь Верний, Балтімор, Мериленд, Родина Хомяк, Макклен, Ва., Неоніла Кліш, Філядельфія, Па., Родина Павла Шепеля, Сомерсет, Н. Дж., Родина Христіяна Кульчицький, Філядельфія, Па., Марія Харина, Філядельфія, Па., Марта Зелик, Вашінгтон, Д.К., Марія Прятка, Н. Й., Ольга Аріза, Маямі, Фла., Ірина Бойко, Урбанна, Ва., Ірина Букоємський, Вереа, Огайо, Люба Ґуркевич, Потомак, Мериленд, Володимира Кавка, Дрексел Гілл, Па., родина Ярослава Сидір, Сан Хозе, Каліф., Іван Крих, Філядельфія, Па., Іван Масний, Рочестер, Н. Й., Родина Богдана Сторожук, Голд Рівер, Каліф., Катерина Глинянський, Вілмінгтон, Дел., родина Володимира Чорненький, Фінікс, Аріз., Раїса Береза, Метайріє, Ла., Марта Татарський, Воррен, Миш., Анастасія Болотений, Янгставн, Огайо, Михайло Ковальчин, Філядельфія, Па., Богдан Півчак, Філядельфія, Па., Петро Новак, Чикаго, Ілл., Василь Березюк, Філядельфія, Па., Володимира Заяць і Андрій, Філядельфія, Па., Сестрицтво Святої Ольги (Ольга Матула) Потомак, Мд., Стефан Петровський, Аллентавн, Па., Я. Ціхановська, Вілмінгтон, Д. Е., Юрій Бережницький, Філядельфія, Па., Роман Слиш, Ралей, Н. С., Петро Федір, Воррен, Миш., родина Михайла Федецьких, Елизабет, Н. Дж., Ніна Білецька, Чикаго, Ілл., Неоніла Дзюба, Грейт Фоллс, Вір., Петро Патріяк, Лонг Айленд Сіті, Н. Й., Павліна Солоха, Сомерсет, Н. Дж., Іван Галюга, Рочестер, Н. Й., Йосип і Наталія Сигіда, І. Гановер, Н. Дж., Юрій Тимків, Філядельфія, Па., Марія Лещишин, Рочестер, Н. Й., Ярослава Гудзовата, Йонкерс, Н. Й., Оксана Колінко, Філядельфія, Па., Українська Кредитівка, Міннеаполіс, Мінн., Марія Демчишин, Рарітан, Н. Дж., Володимира Мацюрак, Елмвуд, Ілл., Таісія Ковальчук, Везерсфілд, С. Т., Родина д-р Ореста Козицького, Йонкерс, Н. Й., Йосип Оришкевич, Прінстон, Н. Дж., Віліям Патч, Кейро, Н. Й., Беніямін Корсун, Джексон Г., Н. Й.
по	40.00	Євгенія Фандерис, Парма, Огайо, Василь Березюк, Філядельфія, Па., Петро Андрейко, Джамайка, Н. Й.
	35.00	Валентина Крам, Лос Анджелес, Каліф.
	34.00	Ігор Пахолюк, Бирлінгтон, Каліф.
по	30.00	Надія Кравфорд, Джеймсбург, Н. Дж., Мирон Бучак, Скенектади, Н. Й., Ірина Клівак, Клифтон, Н. Дж., Гаврило Зимбалюк, Говард Біч, Н. Дж., Василь Гузаковський, Вайтстон, Н. Дж.
по	25.00	Анна Коваль, Гантінгтон Веллі, Па., родина д-ра Євгена Гілл, Амблер, Па., Я. Соланик, Болдер, Кольорадо, Андрій Турчин, Блумінгтон, Ін., Володимир Гринків, Рузвілл, Миш., Теодор Кузьо, Гренбі, Конн., Зенон Масловський, Рочестер, Н. Й., Олена Макарушка-Колодій, Мейплвуд, Н. Дж., Марія Брудний, Парк Ридж, Ілл., Стефан Секрета, Н. Й., Йосип Джаксон, Ню Провіденц, Н. Дж., Таміла Шевченко, Товако, Н. Дж., Юрій Татарко, Веніс, Фла., родина Стапана Шуя, Ст. Пітерсбург, Фла. Юрій Будераський, Філядельфії, Па., родина Володимира Кононенко, Ручборо, Па., Анна Кулинич, Ричборо, Па., Методій Борецький, Видмур, Па., Іван Куйдич, Вайнленд, Н. Дж., Павліна Дяченко, Сиракюзи, Н. Й., В. Колюбінський, Фініксвілл, Па., І. Н. Коровицький, Сомерсет, Н. Дж., Нестор Филипович, Чикаго, Ілл., Іван Мокрівський, Ріго Парк, Н. Й., Дмитро Кузів, Елленвілл, Н. Й., Григорій і Анна Олійник, Філядельфія, Па., Ярослава Бенко, Арлінгтон, Г., Ілл., Михайло Бобяк, Асторія, Н. Й. Орест Колтунюк, Лейквуд, Кольо., Віра Кушнірук, Чикаго, Ілл., Дмитро Мельник, Бостон, Масс., Мирон Бучак, Скенектади, Н. Й., Михайло Мартиненко, Трентон, Н. Дж., Український Народний Союз, Відділ 245, Трентон, Н. Дж. (М. Мартиненко).
по	20.00	Родина Левенець, Воррен, Миш., Степан Покора, Гластонбирі, Конн., Марія Гарбачевська, Вілтон Менорс, Фла., Дарія Химич, Філядельфія, Па., Галина Пачановська, Елктон, Мериленд, Степан Ничай, Байонн, Н. Дж., Н. Н., Наталія Гаврилюк, Крімридж, Н. Дж., Богдан Козак, Ведерсфілд, Кон., Юстина Шоробура (Стефан Голяш) Пелатайн, Ілл., Іван Кусен, Філядельфія, Па., Ярослав Іваськів, Філядельфія, Па., Николай Піхурко, Парма, Огайо, Ірена Хуміловський, Скенектади, Н. Й., Василь Кострицький, Філядельфія, Па., Ярослава Француженко, Раквілл, Мд., С. Пивоварів, Фляшінг, Н. Й., Степан Ладанай, Глен Спей, Н. Й., Маріон Бурбелла, Вайтінґ, Н. Дж., Дарія Брудний, Боррен, Миш.
по	15.00	Стефан Ярух, Асторія, Н. Й., Микола Леник, Йонгставн, Огайо, родина Романа Левицького, Скоч Плейнс, Н. Дж., Т. Попович, Балтімор, МД., Віра Лупань, Філядельфія, Па.
по	10.00	Іван Зінченко, Брансвік, Огайо, родина Володимира Чепіль, Філядельфія, Па., Евдокія Блавацька, Філядельфія, Па., Віра Левицька, Філядельфія, Па., Зенон Чорнобіль, Філядельфія, Па., д-р Ярослав Качай, Філядельфія, Па., Михайло Качанюк, Філядельфія, Па., Фавронія Кушнір, Філядельфія, Па., Іванна Городиска, Чикаго, Ілл., М. Грун, Овієдо, Фла., Оксана Горaєцька, Філядельфія, Па., Вячеслав Роспутько, Філядельфія, Па., Олена Климишин, Мавнт Плезант, МІ., Микола Ярко, Юніон, Н. Дж., Ірена Твердохліб, Рочестер, Н Й.
по	5.00	Андрій Філь, Декльо, Айд., Марія Логуш, Дірборн, Миш., Анатолій Чернат, Бруклин, Н. Й.

Листа — Лев Галас

по	20.00	М. Чабанюк, В. Дармограй, Л. і О. Галас, М. і М. Павлюс, Н. і Я. Сеник, В. Труш, М. Уринюк.
	15.00	Г. Коваль.
по	10.00	А. і А. Боднаренко, Р. Фарина, П. Ґайдало, Іванович, А. Кулик, П. і Л. Леськів, М. і К. Майчук, Т. Мелеш, М. Нагірняк, Підгірський, О. Піззо, П. Погорило, М. Саварин, Я. Швед, М. Солтис, Т. Трицєцкий, В. і О. Тисяк.
по	5.00	Б. і К. Богдан, М. Гопр, С. і О. Кичула, Я. і О. Ребенский, М. Стасюрак, Сугарчук, М. і М. Золюбак.

Листа д-ра Петра Клюка

	20.00	Іван Савчук, Філядельфія, Па.
	15.00	Петро Клюк, Філядельфія, Па.
по	10.00	Іван Праско, Честер, Па., Петро Гурський, Челтенгем, Па., Ґаля Гаврась, Філядельфія, Па.
по	5.00	Стася Корнюк, Філядельфія, Па., Кирило Пасічник, Філядельфія, Па., Олена Дяченко, Філядельфія, Па., Марія Федоряк, Філядельфія, Па., Вікторія Вакуловська, Філядельфія, Па., Маріянна Вакуловська, Філядельфія, Па., Ольга Войтик, Філядельфія, Па., Антоніна Погоріленко, Філядельфія, Па., Микола Токар, Бакс Каунті, Іван і Ліда Гулик, Ленсдейл, Па., Іван Марія Мисик, Філядельфія, Па., Уляна Антоненко, Філядельфія, Па.

Листа Віри Андрейчик

по	25.00	Омелян і Наталія Татунчак, Філядельфія, Па., Віра і Роман Андрейчик, Філядельфія, Па., Борис Татунчак, Філядельфія, Па., Ярко Кіндрачук, Ґлен Спей, Н. Й.
	20.00	Юлія і Михайло Добош, Ґлен Спей, Н. Й.
по	5.00	Ольга Андрейчик, Філядельфія, Па., Іся Андрейчик, Філядельфія, Па., Марко Андрейчик, Філядельфія, Па., Оксана і Йосиф Уста, Філядельфія, Па., Богданна і Олег Мартинюк, Філядельфія, Па., Христя і Юрко Перфецькі, Ґленсайд, Па.

Листа Оксани Гораєцької

	50.00	Олег і Реня Цюк, Айвіленд, Па.
	25.00	Ігор і Люба Декайло, Ню Йорк, Н. Й.
	20.00	Евгенія Капій, Бетлегем, Па.
по	10.00	Оксана Гораєцька, Вормінстер, Па., Галя Гораєцька-Келлер, Вормінстер, Па., Юрій Гораєцький, Філядельфія, Па., Аскольд Гораєцький, Райдел, Па.

Листа Люби Сілецької

	20.00	Люба Сілецька, Філядельфія, Па.
	10.00	Дануся Сілецька, Філядельфія, Па.
по	5.00	Роман Сілецький, Філядельфія, Па., Таня Сілецька, Філядельфія, Па., Наталка Сілецька, Філядельфія, Па., Адріян Сілецький, Філядельфія, Па.

Листа Стефана Ґоляша

по	25.00	Т-во Вояків УПА, ОЖ ОЧСУ Відділ Палатайн, Теодор Турчин.
по	20.00	Стефан Голяш + 40.-, Дмитро Гайдук, В. Дмитраш.
	15.00	Дмитро Недовіз.
по	10.00	Павло Білий, Іван Дрозд, Тарас Гаврик, Микола Ольховий, Дмитро Лицюк, Дмитро Новошицький, Іван Гоймай, Степан Щербак, Юліян Юринець, Любомир Сирівка.
по	5.00	Роман і Аня Ґоляш, Оля Тимцюрак, Теодор Олійник, Павло Запухляк, Михайло Ткачук, Юрій Боєчко, Сава Зварич, Петро Вівчарик, Марія Церковняк, Евгенія Гринчишин, Стефанія Скульська, Ілько Іванусь, Іван Лисканич, Іван Павлик, Стефа Кралька, Ярослав Конол, Лев Боднар, Василь Пелих, Василь Буда, Йосиф Вишневський, Теодор Ґоляш, Іван Мартин, Ярослав Ґоловка, Михайло Кіналь, Володимир Сеноко, Ілько Юрійчук, Ґригорій Колішинський, Марія Когут, Леся Чурма, Анна Малахівська, Анна Чурма, Лев Вербінський, Павло Бубнів, Іван Гулик, Анна Мироняк, Анастазія Тирян, Катерина Осика, Іван Максимчук, Анна Титус, Тетяна Шліхутка, Катерина Фафендик, Іван Лешко, Мирон Лущак, Ярослав Кравчишин, Микола Стасюк, Мирон Добровольський, Демян Стельмах, Василь Прокіп, Роман Сень.
	3.00	Марія Дудик.
по	2.00	Анна Двулят, Марія Томашевська

В пам'ять новоспочилої Поліни Зінченко (Тютюнник), замість квітів, на закуп окулярів незрячим дітям в Україні

	125.00	Іван Зінченко.
по	50.00	Олександер і Дана Зінченки, Зореслава Гаврилів, Михайло і Люба Філяк, Лука і Анна Бабій, Віра Біленька.
	30.00	Василь і Анна Турко.
по	25.00	Родина Продан, Федір і Марфа Кошкальди.
по	20.00	Ніна Антипів, Анатолій Рожнятовський, Микола Скориченко, Ніна Лощенко, Григорій Канюка і Ліда Винник, Афанасій Соляник, Михайло і Евгенія Парути, Микола і Олена Флореску.
по	15.00	Ліна Голл, Іван Кравченко.
по	10.00	Поліна Свердлов, Анна Волович, Іван і Олександра Самохи, Захарій і Олена Бакаржеєви, Діана Піскура, Микола Гаврилів, Віра і Олена Кондратенко, Олександер Чернів, Дарія Дудка, Іван і Анна Норка, Таня і Микола Гури, Дуся Біснесюк, Марія і Йосип Побивайло, Василь і Ніна Коваленки, Віра і Петро Струк.
	5.00	Василь і Тоня Шийка.

Разом 800.00 дол.

Друга листа жертводавців за вересень і жовтень в наступному числі „Свободи".

СТАНОВИЩЕ УДРП ЩОДО ПОДІЙ В УПУ

Події, що відбулися в Українській Православній Церкві в Україні й діяспорі глибоко тривожать членів, прихильників і симпатиків Української Демократично-Республіканської Партії (УРДП-УДРП), партії, яку очолював до кінця свого життя каторжанин Сибіру, письменник, журналіст, публіцист і політик Іван Багряний. Тому Секретаріят УДРП від імені членів, прихильників і симпатиків — громадян ЗСА, Канади, Німеччини, Австралії, Англії та інших країн заявляє:

1. В незалежній Україні Українська Православна Церква поділена на три частини. Найбільша з них, так звана Українська Православна Церква Московського Патріярхату (УПЦ МП), є цілком льояльною Московській Патріярхії, яка в свою чергу є одним із знарядь імперської політики Росії відносно інших народів, зокрема українського народу та його державности. Ця церква була офіційно дозволена в роки існування Совєтського Союзу.

2. Дві інші Українські Православні Церкви — Українська Православна Церква Київського Патріярхату (УПЦ КП) та Українська Автокефальна Православна Церков (УАПЦ) є незалежними і цілковито віддані своїй нововідновленій українській незалежній державі. Та, не зважаючи на це, ці Церкви дотепер не об'єдналися і не створили однієї незалежної Української Православної Церкви. Таке об'єднання є потребою часу, воно в інтересах українського народу в цей важливий період його державобудування і опору денаціоналізуючим силам московського православ'я.

3. Вселенська Православна Патріярхія в особі Патріярха Вартоломея II відкрито увійшла до спілки з Московською Патріярхією, схваливши і визнавши в Україні лише ту Церкву, яка є ставленицею Москви в Україні, тобто УПЦ МП, найбільшого антиукраїнського і денаціоналізуючого чинника в історії українського народу. Ставлення Вселенської Патріярхії до національних Церков в діяспорі останнім часом нагадує традиційну імперську політику Московської Патріярхії щодо незалежних національних Церков. Політику, яка спрямована на ліквідацію іншої національно-церковної окремішности та віддалення від національних Церков Їхнього походження.

4. Українська Православна Церква в ЗСА, Канаді та інших країнах діяспори, ввійшовши під омофор Вселенської Патріярхії, не досягла бажаної мети відносно Української Православної Церкви в Україні. Навпаки вона опинилася з зв'язаними руками, їй не дозволено співпрацювати, допомагати чи спілкуватися з незалежною Церквою українського народу на його ж батьківщині.

5. З огляду на такий невідрадний стан, УДРП уважає, що Українська Православна Церква діяспори та її вірні повинні відкинути будь-які надії на чужі релігійні центри і засудити втручання таких центрів у церковно-релігійне життя народу України та його держави.

6. УДРП закликає ієрархію УПЦ ЗСА, Канади та інших країн діяспори розірвати пута невтральности й залежности від чужих центрів, які накидають нам почуття байдужости до долі Української Православної Церкви в Україні.

7. Ідучи за своїм призначенням та особливим посланництвом, Українська Православна Церква за межами України повинна стати на активний, цілеспрямований шлях допомоги Українській Православній Церкві в Україні, невід'ємною частиною якої, згідно з заповітом першого Патріярха України Мстислава І, ми були, є і повинні бути! А це означає вести безпосередньо співпрацю і архирейське спілкування з незалежними національними Церквами України в напрямі до об'єднання всіх навколо Київського Патріярхату, як єдиного захисту проти експансії московської Церкви. Незалежній Україні — незалежну національну українську Церкву!

За секретаріят УДРП:

Олексій Коновал, голова
Василь Олійник, секретар

Раду...

(Закінчення зі стор. 1)

Україні мали місце як після 11-го березня цього року, так і після 6-го травня цього року, коли підписано Протокол ч. 6.

„Міжнародна Амнестія“ закликає членів дослідницької делеґації Ради Европи під час зустрічі з Президентом України наполягати на публічному підтвердженні факту зупинення виконання страт в Україні; на розсекречуванні всієї інформації про всіх осіб, яких було страчено і помилувано в 1997 році і на негайному винесенні Протоколу ч. 6 для ратифікації у Верховну Раду.

Під час зустрічі делеґації Ради Европи з керівництвом Верховної Ради „Міжнародна Амнестія“ закликає першу наголосити на необхідності виведення смертної кари з системи кримінального покарання шляхом прийняття відповідних змін і доповнень до Кримінального кодексу України.

Асоціяція також звертається до делеґації Ради Европи офіційно закликати Верховний Суд України забезпечити публікацію у „Віснику Верховного Суду України“ всіх рішень цивільних і військових судових органів про винесення нових смертних вироків, з зазначенням імен осіб, засуджених до розстрілу.

В разі, якщо отримані в ході дослідницької місії факти не будуть переконливо свідчити про те, що страту в Україні не виконується, „Міжнародна Амнестія“ закликає Парляментарну асамблею Ради Европи вдатися до негайних заходів, передбачених реґляментом ПАРЕ, щоб спонукати українську владу виконати прийнятті на себе зобов'язання, тим самим підтвердивши неможливість існування в об'єднанній Европі подвійних стандартів в галузі прав людини.

М. Олбрайт...

(Закінчення зі стор. 1)

виділити 30 млн. дол.

Під час відвідин Уґанди державний секретар М. Олбрайт підтримала уряд країни у боротьбі з повстанцями. На території Уґанди діють декілька озброєних антиурядових груп, які мають підтримку у сусідньому Судані. За два останні роки майже 6,000 дітей і підлітків партизани силою забрали на територію південного Судану, де хлопчиків змушували носити зброю та боєприпаси, а з дівчаток робили повій.

Перебуваючи в Уґанді, М. Олбрайт мала зустріч з лідером Народно-визвольної армії Судану Джаном Ґаранґом. Це перший контакт такого високого рівня між Вашінґтоном і повстанцями, які вже понад 15 років ведуть боротьбу проти суданського тоталітарного режиму.Телевізія Судану у своєму коментарі гостро засудила цю зустріч.

„Лісові Мавки" мають у серці „те, що не вмирає"

Минає 50 років від того часу, як група студенток-пластунок в переселенчім таборі Ерлянґен, у північній Німеччині, заснувала пластовий курінь „Лісові Мавки", який очолила їхня подруга Леся Храплива. Вибір назви куреня був зв'язаний з українським фолкльором, який „мавки" черпали з твору Лесі Українки „Лісова пісня", і ця любов до українського фолкльору та звичаїв збереглася в курені до сьогодні.

Відзначення 50-ліття куреня відбулось на Союзівці, в днях 20-21-го вересня цього року. З'їхалися „мавки" різного віку — від перших, які заснували курінь, до наймолодших, які народились вже тут, в Америці. Була нагода стрінутись і поринути споминами в минуле, до початків куреня в Німеччині та перейти працю, зроблену за останніх 50 літ. Три „мавки", які були засновниці куреня — Ярослава Слиж-Панчук, Наталка Москалів-Дениленко і Леся Кисілевська-Ткач приїхали, щоб разом з молодшими подругами відсвяткувати курінний ювілей.

Крім нарад, які відбули старші пластунки куреня, членки-сеніорки обговорили потребу відновлення сеніорського куреня. Вибрано новий курінний провід та вирішено відновити контакт зі сеніорками, які мають бажання зактивізуватися в курені.

В суботу відбувся урочистий бенкет, під час якого переведено Мавчин обряд зі свічками і відчитано привіти від інших пластових куренів та уладів. Присутні були дуже зворучені привітом засновниці куреня Лесі Храпливої-Щур, в якому вона заохочувала всіх до дальшої праці в Пласті і в українській громаді.

Під час ювілейної ватри, гурток „мавок" з Ню Йорку — Джерзі підготовив прозірки з початків куреня аж до теперішнього часу. При висвітленні знімок старші подруги ділилися з присутніми особистими споминами та пізнавали себе на знімках. Ватра продовжувалась співом і веселими точками, як також із виступом Лісової Мавки — Ксені Пясецької, яка давніше відіграла цю ролю в постановці Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької.

Від заснування куреня в 1947 році членки були активні в станиці Ерлянґен, в булавах пластових таборів, як також при різних нагодах відтворювали звичаї, пов'язані з багатим українським фолкльором.

У 1949 році життєві обставини змусили багатьох переноситись за океан. „Мавки" були порозкидані по різних сторонах світу і було тяжко продовжувати пластову працю. В 1957-ому році пластунки з Торонто і Чикаґо почали старання, щоб відновити курінь „Лісові Мавки", і в 1961-ому році стали 20-им старшо-пластунським куренем. Хоч від того часу число членок зменшилося, курінь є далі активний, а „мавки", які знаходяться по різних станицях, працюють як новацькі і юнацькі виховниці, беруть участь у пластових таборах і зустрічах та завжди плекають звичаї, зв'язані з українським фолкльором.

Леся Українка є патронкою куреня і її „Лісова пісня" є взором для „мавок", які стараються зберегти прикмети Лісовії Мавки — молодість, вірність, любов до краси, волі і природи.

Святкування 50-ліття не тільки дали змогу пригадати пророблену пластову працю, але додали охоти до дальшої праці в Пласті і в українській громаді.

Ст. пл. Галя Кузишин-Голубець

„Лісові Мавки" під час святочного бенкету.

ЗВЕРНЕННЯ

Амбасади України до української громади в ЗСА

Протягом останніх років вчені України працювали над створенням ілюстрованої „Історії української культури" у п'ятьох томах. Це перше фундаментальне дослідження в нашій науці, яке розкриває багатовікову духову історію українців від сивої давнини і до сьогодення та її місце у світі. До праці були залучені найбільш кваліфіковані вчені, її ширений плян-проспект активно обговорювано в Україні і за кордоном, зокрема в ЗСА (Ілліной, наукова програма в університеті, 1993). Загальна наукова концепція даної праці отримала схвалення авторитетних культурологів і наукової громадськости.

Проте для здійснення самого видання бракує фондів (близько 650,000 дол.).

Враховуючи щире зацікавлення української громади в ЗСА у збереженні культурної спадщини українського народу, амбасада України в ЗСА звертається до громади з проханням про допомогу у благородній справі утвердження культурного престижу України у світі, чому, безумовно, сприятиме й така непересічна подія, як поява ілюстрованої „Історії української культури" у п'ятьох томах.

Всіх тих, хто небайдуже ставиться до історії української культури і хто може надати фінансову допомогу, просимо звертатися до амбасади до другого секретаря Василя Зорі на число телефону (202) 333-0606, або факсу (202) 333-0817).

Списки осіб і організацій, які складуть пожертви, будуть надруковані наприкінці кожного тому цього видання.

Амбасада України

Календарні...

(Закінчення зі стор. 2)

— 20, римляни уживали до числення відомі знаки: I, II, III, IV, V, X, L, C, D, M. Арабська десяткова (децимальна) система була повністю розвинена щойно у IX ст. по нар. Христа.

Православні християни візантійського обряду користуються сьогодні юліянським календарем („старого стилю"). Він укладом подібний до римського та григоріянського і лише свята має 13 днів пізніше від григоріянського, „нового стилю". Григоріянський календар уживається сьогодні в абсолютній більшості країн. Але й він не є досконалий, бо є задовгий на 26 секунд. За 3,323 роки рік зросте на один цілий день! Але з цієї причини ніхто не буде собі „ламати голову". В 1924-30-их роках міжнародна комісія виробила форму практичного календаря, який мав 13 місяців, по 28 днів кожний. Великдень припадав у цьому календарі на 9-го квітня, а Різдво на 25-го грудня. Одначе цього проєкту не введено в життя з політичних причин.

В епілогу можна зробити висновок, що у святкуванні важливих історичних подій, у релігійних чи світських аспектах нашої української культури, нема що оглядатися на дати, які і так є непевні. Головну увагу треба звернути на зміст і мету святкування. Народження Христа все буде мати ту саму силу і вплив на людство, незалежно від його умовного визначення у часі. Отож святкуймо Різдво як символ любови, виразник найкращих людських ідеалів. При цьому не забуваймо чудових різдвяних звичаїв, які є важливими елементами самобутности української культури.